

Posłuchaj

()

Copyright Mavientura Projects e.K>

Copyright Mavientura Projects e.K> Rozważania Adwentowe (3 z 3) | 2

Copyright Mavientura Projects e.K> Rozważania Adwentowe (3 z 3) | 3

Copyright Mavientura Projects e.K> Rozważania Adwentowe (3 z 3) | 4

Wyjątek z Ewangelii wg św. Mateusza:

Mt 21, 1-9 A gdy się przybliżali ku Jeruzalem, i przyszli do Bethphage, do góry oliwnéj, tedy Jezus posłał dwu uczniów, Mówiąc im: Idźcie do miasteczka, które jest przeciwko wam, a natychmiast najdziecie oślicę uwiązaną i oślę z nią; odwiążcie i przywiedźcie mi. A jeźliby wam kto co rzekł, powiedzcie, iż Pan ich potrzebuje: a zarazem puści je. A to się wszystko stało, aby się wypełniło, co jest powiedziano przez proroka mówiącego: Powiedzcie córce Syońskiéj: Oto król twój idzie tobie cichy, siedzący na oślicy i na oślęciu, synu podjarzemnéj. Szedłszy tedy uczniowie, uczynili, jako im rozkazał Jezus. I przywiedli oślicę i oślęo i włożyli na nie odzienia swoje, a jego wsadzili na nie. A rzesza bardzo wielka słali szaty swoje na drodze, a drudzy obcinali gałązki z drzew i na drodze słali. A rzesze, które uprzedzały, i które pozad szły, wołały mówiąc: Hosanna synowi Dawidowemu! błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na wysokościach!

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

Ale chcesz li wiedzieć, człowiecze chrześcijański, jako masz z pożytkiem ten adwent obchodzić, i jako się na przyjście Pana tego, Króla, a Zbawiciela twego przygotować, nauczysz się tego snadnie od tych tłuszczy. Obacz jedno jako oni zwłóczą odzienie swe, i rozpościerają na drodze. Drudzy zaś gałęzie oliwne obicnają i ścielą na drodze ku czci Panu swemu. A wszyscy zasię wołają, śpiewają, wyznają, że to jest król, Mesjasz, Syn Dawidów, który miał przyjść wedle obietnicy Boskiej.

Także i ty to uczyń, o nędzny człowiecze. Zewlecz najprzód przez spowiedź i prawą pokutę stare one szaty, to jest wszystkie

grzechy i złe nałogi swoje, zewlecz tego Adama starego[1] ze złościami i z pożądliwościami jego. Tak jako nas upomina Paweł św. w dzisiejszej epistole mówiąc: Bracia, gdyż wiemy, iż już przyszedł czas i godzina powstać nam ze snu grzechów naszych. Bo teraz bliższe jest nasze zbawienie. Noc przeminęła, a dzień się przybliżył. A tak odrzućmy na stronę uczynki ciemności (to jest zwleczmy stare szaty), a obleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa (przez naśladowanie żywota Jego świętego, żyjąc trzeźwie i sprawiedliwie, a pobożnie na tym świecie), a starania o ciele nie czyńcie wedle pożądliwości jego[2]. Toć tak Paweł święty naucza każdego zwłóczyć szaty swoje.

Szaty twoje sąć sprawy twoje: szaty twoje jestci ciało twoje, które zwłóczysz i ścielesz na drodze ku poczciwości Pana swego: kiedy je martwisz i krzyżujesz, wespółek ze złą wolą i z pożądliwością jego, i wydawasz członki swe przez posty i insze ostrości na posługę Panu swemu, tak jakoś je pierwiej wydawał na naczynie grzechu. Tymci sposobem pierwsi męczennicy zwłóczyli szaty swoje i kładli je na drodze, kiedy ciała swe dali siec, palić, rzezać, męczyć dla chwały Bożej i wyznania wiary świętej Jego.

Ale nie dosyć jest przez pokutę, posty i insze umartwienia, tak jakoś już słyszał, zwłóczyć odzienie swe: ale nadto trzeba gałązki oliwne obłamywać i słać je na drodze. To jest z tego, co tobie zbywa, czynić jałmużny i miłosierne uczynki. Ułamując głodnemu chleba twego i udzielając ubogiemu wedle potrzeby jego. Albowiem przez oliwę znaczy się miłosierdzie.

Nadto jeszcze przez ten wszystek adwent trzeba śpiewać, i wołać z tą rzeszą przez gorącą a ustawiczną modlitwę do Pana Boga: Błogosławiony ten, który przychodzi w imię Pańskie, dziękując mu za tak wielkie, a niewymowne dobrodziejstwo jego,

że on dla nas nędznych ludzi i dla zbawienia naszego raczył zstąpić z nieba i stać się człowiekiem, i sprawować tu na świecie zbawienie nasze.

Tym sposobem będziemy godnie obchodzić ten wdzięczny czas adwentu świętego, oddając każdemu, co jest jego: Bogu cześć i chwałę za dobrodziejstwa jego, bliźniemu miłosierdzie i założenie niedostatku jego. A nam samym post, trzeźwość, karność i utrapienie ciał swego. Tak ci oni mili święci przodkowie nasi adwent obchodzili w modlitwach, w postach, w jałmużnach służąc Panu Bogu, i najdowało się takich niemało, którzy całe czterdzieści dni pościli przed Gody (jako i przed Wielkanocą), począwszy nazajutrz po św. Marcinie. Św. Marcin był im miasto zapustu. Ale dziś nie umieją, jedno co ciału smakuje, jedno zapustować, a brzuchowi miasto Bogu służyć.

Pamiętajmyż, bracia najmilejsi, do czego nas matka nasza wiedzie tymi ceremoniami adwentu świętego. Pamiętajmy, jakie to wielkie dobrodziejstwa, że już oto przyszedł do nas Król nasz sprawiedliwy, zbawiający, ubogi i cichy. Król, abyśmy pod obroną jego bezpiecznie żyć mogli; sprawiedliwy, aby swą niewinnością zgładził nasze winy; zbawiający, aby nas wybawił z przekleństwa i z potępienia wiecznego; ubogi, aby nas ubogacił; a cichy, abyśmy nie rozpaczali w miłosierdziu jego, w każdym grzechu i upadku naszym. Weselmy się z przyjścia tak wielkiego, a wdzięcznego Gościa, słuchajmyż rozkazania tego Króla swego, nośmy skromnie słodkie jarzmo Jego, ścielmy Mu szaty swoje przez pokutę, obłamujmy gałązki przez uczynki miłosierne, wołajmy, śpiewajmy, wykrzykujmy, dziękując Mu za to wielkie miłosierdzie Jego, mówiąc z tymi: Błogosławiony niech będzie, Pan, Król i Zbawiciel nasz, Jezus Chrystus, który dla nas nędznych potępionych ludzi i dla naszego zbawienia raczył tu przyjść do nas. Jemu samemu wespół z Ojcem i Duchem Świętym niech będzie cześć i chwała wieczna na niebie i

na ziemi. Amen.

Modlitwa

Prosimy Cię Panie, wlej w nasze serca Twoją łaskę, abyśmy poznawszy za zwiastowaniem anielskim wcielenie Chrystusa, Syna Twego, przez Jego mękę i krzyż, zostali doprowadzeni do chwały zmartwychwstania. Przez naszego Pana.

1Kol.3

2Tyt 2.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related